

Honoraret til Regensprovsten blev allerede i 1829 fastsat til 600 Kr. (300 Rdl.) aarlig, hvilket Beløb Honoraret uafbrudt har udgjort, indtil det ved § 956 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 forhøjedes med 200 Kr. til 800 Kr. (jfr. Rigsdagstidende 1918—19, Tillæg A. Sp. 6205) foruden Tjenestebolig og Brændsel uden Fradrag. Til Sammenligning hermed er der nu til Støtte for den ansøgte Forhøjelse henvist til, at det Viceprovsten tillagte Honorar gentagne Gange har været Genstand for Forhøjelse, og at dennes Honorar, der ved Lov af 22. April 1916 forhøjedes med 800 Kr. til 1 600 Kr., ved Tjenestemandsløven fastsattes til 2 400 Kr. aarlig, hvortil ydes Dyrtidstillæg efter Lovens § 93, samt ligesom til Regensprovsten Tjenestebolig og Brændsel uden Fradrag. Yderligere anføres, at den meget gammeldags og upraktiske Indretning af Provsteboligen med Beboelse i 3 Etager kræver saa megen Husassistance, at den kontante Del af Honoraret ikke kan dække den herved forvoldte Ekstraudgift, hvorhos Stillingen som Regensprovst i sig selv medfører et betydeligt Arbejde og Ansvar og kræver en ikke ringe og bekostelig Repræsentation.

Under Hensyn til det anførte, maa man formene, at der bør finde en Forhøjelse Sted af det Regensprovsten tillagte Honorar, og man skal derfor i Overensstemmelse med det fremsatte Andragende, der er anbefalet af Konsistorium, anbefale, at Tjenestemandsløvens § 956 Stykke 1 ændres saaledes, at Honoraret til Regensprovsten forhøjes med 800 Kr. til 1 600 Kr.

d. Akademiet for de skønne Kunster.

Til 117.

I Tjenestemandsløvens § 999 er der blandt andet fastsat et Honorar paa 1 800 Kr. aarlig til Forstanderen for bygningsteknisk Skole ved det kgl. Akademi for de skønne Kunster. I Henhold til Forslag af den ved Undervisningsministeriets Skrivelse af 11. December 1920 nedsatte Kommission angaaende Kunstakademiets Forhold, er der fra 1. Oktober 1924 at regne ved Akademiet indført en af Ministeriet godkendt ny Undervisningsplan, ifølge hvilken bygningsteknisk Skole er erstattet af en Bygningsskole, der ledes af 3 Professorer i Forbindelse med en Docent i Bygningskunst og en Docent i Rumdstyr og Møbelkunst. Som Følge heraf er Stillingen som Forstander for bygningsteknisk Skole bortfaldet. De nævnte nye Docenturer er paa samme Maade som det til Akademiets Malerskole knyttede Do-

centur i Farveteknik foreløbig kun oprettede som honorarlønnede ikke normerede Stillinger, idet man paa nærværende Tidspunkt ikke vil kunne overse, hvilket Omfang Arbejdet i de paagældende Stillinger vil antage, og derfor maa ønske at udskyde den endelige Normering af disse Stillinger, indtil man har haft Lejlighed til at prøve, hvorledes den ny Ordning virker i Praksis. I Overensstemmelse hermed er de med de paagældende Docenturer forbundne Honorarer ogsaa søgt specielt bevilgede paa Finanslovsforslaget for 1925—26 (jfr. Rigsdagstidende 1924—25 Tillæg A. Sp. 1927—30). Idet man derfor forbeholder sig eventuelt paa næste Normeringslov at stille Forslag om de nævnte Docenturers Oprettelse, skal man for Øjeblikket kun foreslaa, at Ordene „til Forstanderen for bygningsteknisk Skole 1 800 Kr.“ i Tjenestemandsløvens § 999 udgaar.

Afdeling 28.

b. Statens Blindeinstitut samt Statens Blindeforskole.

Til 118.

Efter at den af Sparekommissionen af 2. Oktober 1922 i dennes 2. Betænkning foreslaaede Omordning af Undervisningsforholdene m. v. ved det kgl. Blindeinstitut nu er gennemført, er der ved Blindeinstituttet kun een Hjælpelærerindstilling tilbage, hvilken Stilling lønnes med et Honorar af 1 800 Kr. + midlertidigt Tillæg samt fri Station.

Naar der i Tjenestemandsløven er fastsat en bestemt Lønning for Blindeinstituttets Lærerpersonele finder Socialministeriet det urimeligt, at der ved Siden af et vist Antal normerede Tjenestemandsstillinger oprettholdes honorarlønnede Lærerstillinger, naar disse Stillinger er uundværlige for Instituttets Drift og deres Indehavere har fuldt Timetal, ganske tilsvarende Uddannelse og tilsvarende Undervisningsarbejde som det faste Lærerpersonele.

Opretholdelsen af disse Hjælpelærerstillinger er derhos af andre Grunde uheldig.

Da de faste Lærerstillinger i saa godt som alle Tilfælde vil blive rekrutteret fra Hjælpelærerstillingerne, er det af største Vigtighed, at disse besættes med de bedst mulige Kræfter, hvilket ikke kan ventes opnaaet, da der, foruden at der ikke kan gives nogen Garanti for senere Oprykning til et fast Embede, ofte kan hengaa adskillige Aar, inden et saadant bliver ledigt.

Hertil kommer, at den paagældende Tjenestetid som Hjælpelærerinde, hvis fast